
Uchwała ORA w Krakowie z 25 lutego 2005 r.

Palestra 50/3-4(567-568), 297-298

2005

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

procesu, przy czym autorzy owej antyadwokackiej krucjaty nie uchylają się przed stosowaniem jawnych i oczywistych przeinaczeń i fałszerstw. Każdy uczciwy obserwator życia publicznego bowiem wie, że wspomniany od kilkunastu lat ciągnący się proces trwa tak długo z innymi, nieleżącymi po stronie adwokatury przyczyn. Tymczasem niedoszli kodyfikatorzy, odwołując się do tego przykładu z prawdziwie jakobińskim zapałem, proponują drakońskie rozwiązania (areszt), mające w deklaracjach „zdyscyplinować” adwokatów, podczas gdy w istocie zmierzają do nałożenia na adwokaturę sprzecznego z wewnętrznym i międzynarodowym ustawodawstwem „kagańca”, czyniącego z niej już nie tyle niezależnego uczestnika wymiaru sprawiedliwości, powołanego do ochrony praw i wolności obywatelskich, co instytucję całkowicie poddaną i uległą administracyjnej władzy.

Dobrze, że tu i ówdzie pojawiają się głosy sprzeciwu, wskazujące na absurdalność proponowanych rozwiązań. Jednak są to przede wszystkim głosy luminarzy nauki czy sądownictwa, gdy dotychczas brak jest jasnego i stanowczego głosu naczelnych władz adwokatury w tej publicznej dyskusji.

Doceniając wysiłki poszczególnych przedstawicieli Prezydium NRA uważamy jednak, że w zaistniałej sytuacji kryzysowej, gdy po raz kolejny ważą się losy adwokatury, jej miejsca i roli w życiu publicznym demokratycznego kraju, są to zabiegi niewystarczające.

Apelujemy zatem o pilne podjęcie wszelkich możliwych starań, zmierzających zarówno do przeciwstawienia się niesprawiedliwym zarzutom, jak i przede wszystkim do wykorzystania toczącej się powszechnie debaty do rzeczowego przedstawienia roli adwokatury w istniejącym porządku prawnym, roli ukształtowanej historycznie, kulturowo i prawnie.

Postulujemy, aby stosowna wypowiedź NRA znalazła swoje miejsce, np. w płatnym ogłoszeniu na całą szpaltę, na łamach „Rzeczypospolitej” i „Gazety Wyborczej”. Bydgoska adwokatura oczekuje podjęcia natychmiastowych i energicznych działań w tym zakresie.

Uchwała Okręgowej Rady Adwokackiej w Krakowie z 25 lutego 2005 r.

Okręgowa Rada Adwokacka w Krakowie, realizując powinność wynikającą z art. 1 i art. 44 ustawy Prawo o adwokaturze, podjęła uchwałę o następującej treści:

Okręgowa Rada Adwokacka w Krakowie w pełni popiera stanowisko zajęte przez Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej w dniu 22 lutego 2005 r., a także przez Okręgowe Rady Adwokackie w Warszawie i Bydgoszczy, w uchwałach dotyczących tzw. sprawy FOZZ.

Okręgowa Rada Adwokacka w Krakowie uważa w szczególności za niedopuszczalne i nieodpowiadające prawdziwemu stanowi rzeczy obciążanie adwokatury

czy poszczególnych adwokatów odpowiedzialnością za przewlekłość postępowania w tzw. procesie FOZZ, w którym niebezpieczeństwo przedawnienia karalności stawianych zarzutów w rzeczywistości spowodowane zostało działaniami czy zaniechaniami organów prowadzących postępowanie przygotowawcze i sądu, a w żadnym wypadku obrońców.

Utożsamianie stanowiska obrońców oskarżonej co do niemożliwości wypełniania funkcji obrończych z przyczynami przewlekłości tego postępowania jest przejawem informacji niezgodnej z rzeczywistością i stanowi nadużycie prawa do rzetelnego informowania.

Za szczególnie niedopuszczalne i rażące uznać należy wypowiedzi, w tym przewodniczącego składu sądu, jakoby wypowiedzenie przez oskarżoną pełnomocnictwa było wynikiem jej zmywy z obrońcami. Wypowiedzi takie, stanowiące wynik spekulacji i subiektywnych opinii, nie powinny w żadnym wypadku mieć miejsca. Przypomnieć należy, że swoboda wyboru obrońcy, w tym i wypowiedzenia stosunku obrończego, zagwarantowana jest w art. 42 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a skonkretyzowana w art. 378 § 1 kodeksu postępowania karnego. Decyzja oskarżonego o wypowiedzeniu pełnomocnictwa następuje w drodze jednostronnego oświadczenia i adwokat na jej skuteczność nie ma żadnego wpływu.

Okręgowa Rada Adwokacka w Krakowie – w kontekście tzw. sprawy FOZZ – wyraża sprzeciw wobec przedstawianych propozycji zmian ustawodawczych podyktowanych potrzebami konkretnego procesu w zakresie wydłużenia terminów przedawnienia karalności przestępstw. Wyraża również sprzeciw wobec projektu wprowadzenia kar porządkowych dających możliwość stosowania kary aresztu wobec adwokatów, jako w istocie godzących wprost w prawo do obrony i możliwość jej rzeczywistego wykonywania.

Uchwała nr 13/2005 Naczelnej Rady Adwokackiej z 12 marca 2005 r.

Naczelna Rada Adwokacka – w nawiązaniu do uchwały nr 7 podjętej w dniu 11 lutego 2005 r. – ponownie apeluje do adwokatów i aplikantów adwokackich o wzięcie aktywnego udziału w najbliższych wyborach parlamentarnych.

Obecność członków adwokatury w polskim Parlamencie podniesie powagę Sejmu i Senatu, a przede wszystkim wpłynie pozytywnie na jakość stanowionego prawa. Ochrona interesu publicznego wymaga dobrego i stabilnego prawa stanowionego przez kompetentnych i nienagannych moralnie parlamentarzystów.

Naczelna Rada Adwokacka zwraca się do Okręgowych Rad Adwokackich o udzielenie wsparcia koleżankom i kolegom, którzy podejmą trud kandydowania do polskiego Parlamentu.